

TÔI THUYẾT TR

Diệu Ngọc

Sau ba năm miệt mài nghiên cứu giáo pháp của Đức Thế Tôn, các khóa sinh khóa I 'Phật Học Phổ Thông' tại Viện Phật Học A Dục Chùa Hoa Nghiêm đã nhận bằng tốt nghiệp trong một buổi lễ đơn giản nhưng không kém phần trang trọng. Buổi lễ trao bằng còn có một giá trị thiêng liêng là trao và nhận trách nhiệm hoằng pháp giữa Thầy và học viên.

Sau lễ phát bằng khóa I, khóa II bắt đầu ngay sau khi kỳ nghỉ Hè. Chồng tôi và hai cô con gái của tôi đều khuyên tôi nên đi học, 'học để cho biết với người ta'. Nhưng tôi nói: 'Mẹ đã già rồi, trí nhớ đâu còn tốt nữa mà học? Mỗi chiều đi chùa tụng kinh lạy Phật, còn ở nhà thì niệm Phật cũng đủ rồi.'

Mỗi lần tôi không muốn nghe theo các con để làm một việc gì đó thì tôi lại đem cái 'già' ra dọa mà lần nào tôi cũng thắng. Nhưng tôi nghĩ lần này hai cô con gái tôi không chịu bỏ cuộc cho nên khi thấy các con ghi tên đi học thì tôi cho rằng các con tôi ghi tên để làm cò mồi cho bà già đây?

Thường lệ, mỗi buổi tối trước khi đi ngủ, các con tôi thường vào phòng mẹ, mấy mẹ con nằm với nhau rồi các con tôi thay phiên kể cho mẹ nghe đủ thứ chuyện trong ngày của các con. Có một hôm hai con tôi tranh nhau kể về một buổi giảng của Thầy Thiện Đại: - Hôm nay Thầy Thiện Đại giảng về bốn kỳ kết tập kinh điển Phật giáo, có lẽ Thầy nghiên cứu kỹ nên giảng hay quá.

Lần khác thì các con tôi lại kể: -Thầy Thiện Tâm giảng về 'Tam Quy Ngũ Giới', lần này Thầy Thiện Tâm giảng rất là hay, cả lớp vỗ tay quá chùng, càng vỗ tay thì Thầy càng thao thao bất tuyệt.

Sau đó có một lần các con tôi lại kể: -Thầy Phước Hựu giảng về Tịnh Độ thì không ai bằng, nghe là ham tu pháp môn này liền, Mẹ niệm Phật như vậy là đúng đó. Còn Thầy Phước Tấn tuy là nói tiếng Việt không lưu loát, nhưng Thầy giảng thì bọn trẻ chúng con lại hiểu dễ dàng và thích nghe hơn hết. Tôi tò mò hỏi: 'Vậy lớp học có mấy giảng sư?' Hai đứa đều trả lời: 'Bốn'. Tôi nghĩ lớp học có bốn Thầy mà cả hai đứa đều khen hết thì ghi tên đi học cũng nên lắm.

Tôi cũng quên khuấy đi cái ý nghĩ là các con tôi ghi

tên để 'cò mồi'. Cho nên khi biết Chùa Quang Minh mở khóa học hạnh xuất gia bốn năm tôi hăng hái ghi tên. Hơn nữa tuy đi học xa nhưng Thầy đã có cho xe đưa đón, chắc Thầy khuyến khích lắm mà không thèm nói đó thôi.

Thế rồi, sau đó có lẽ đã bắt trớn nên khi Chùa Hoa Nghiêm mở khóa Chuyên Khoa Phật Học tôi cũng ghi tên. Vả lại tôi nghĩ học ở Quang Minh xa lắc xa lơ mà còn ghi tên học, không lẽ khóa học này ở chùa gần nhà sao lại bỏ qua. Có điều vì sợ làm bài, sợ thi cử sẽ đụng chạm đến trí nhớ nên tôi chỉ ghi tên dự thính mà thôi.

Mỗi sáng Chủ Nhật, chúng tôi đến chùa Ho a Nghiêm dự thời tụng kinh xong là 12 giờ 30, các học viên được ăn cơm ở chùa rồi theo xe của chùa lên chùa Quang Minh. Học ở chùa Quang Minh đến 5 giờ thì chúng tôi theo xe trở về chùa Hoa Nghiêm để dự khóa Chuyên Khoa Phật Học.

Ngồi xe đi đường xa, lúc đầu chúng tôi sợ buồn chán, nhưng trái lại, thời gian ngồi xe từ chùa Quang Minh về phải nói là thời gian thích thú của nhóm chúng tôi. Bởi vì trong khi xe chạy, chúng tôi thường trao đổi và thảo luận về các đề tài vừa học, chỗ nào có ai chưa hiểu thì hỏi rồi người nào đáp được thì đáp.

Phải nói trong nhóm có Chị Diệu Tuyết có trí nhớ 'xịn nhứt', chị thường giúp đỡ những người mới học như chúng tôi bằng cách nhắc lại những lời quý Thầy vừa giảng xong, hoặc nhắc khéo chúng tôi bằng cách đặt